

Nr 909

Av herr Westberg, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 181, med förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370), m. m.

(Lika lydande med motion nr 753 i Första kammaren)

Jämlikt 46 § 2 mom. kommunalskattelagen äger inkomsttagare rätt till avdrag å den samlade inkomsten för underhåll till eget barn för vilket vederbörande icke är vårdnadshavare för belopp som han utgivit för underhåll av sådant barn under 16 år, dock högst för 1 000 kronor.

Detta avdrag har tidigare utgått i form av förhöjt familjeavdrag resp. ortsavdrag och med en fix summa (hälften av ortsavdraget för ensamstående person). Att man vid senaste beslutet maximerade beloppet till 1 000 kronor sammanhängde tydligen med storleken av dåvarande ortsavdrag. När ortsavdraget vid den senaste skattereformen höjdes beslöts dock icke någon höjning av ifrågavarande allmänna avdrag.

Att avdraget endast gäller barn under 16 år överensstämmer med reglerna om ortsavdrag för ensamstående med hemmavarande barn samt åldersgränsen för barnbidrag, men därvid är att märka att allmänt studiebidrag som komplement till barnbidraget utgår till barn som ej avslutat sin skolgång vid 16 års ålder.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 181 föreslås att förmånen av högre ortsavdrag för ensamstående vårdnadshavare skall bibehållas till dess barnet fyller 18 år, vilket bl. a. visar att åldersgränsen 16 år i många fall anses för låg.

En höjning av avdraget för underhåll till eget barn, för vilket vederbörande icke är vårdnadshavare, skulle underlätta för barnavårdsmannen att på frivillig väg få till stånd avtal om underhåll, som tillgodoser barnets och moderns berättigade intressen. Då skattetänkandet är mycket utbrett, är det svårt att med nuvarande avdragsbestämmelser få avtal till stånd med belopp som överstiger 1 000 kronor. Då de ensamma mödrarna är en grupp i samhället som ofta har det svårt med ekonomien, skulle det säkerligen innebära en förbättring för dem och för berörda barn i ekonomiskt avseende om avdraget för underhåll till eget barn, för vilket vederbörande inte är vårdnadshavare, finge göras med ett högre belopp.

Under hänvisning till vad som anförts får jag därför föreslå,

att riksdagen i samband med behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 181 måtte besluta ändra reglerna för avdraget för ensamstående barnförsörjares underhållsbidrag

till icke hemmavarande barn (kommunalskattelagen 46 § 2 mom. punkt 4) i enlighet med vad i motionen anförts, varvid avdraget fastställs till ett belopp motsvarande det som utbetalats i underhåll, dock högst 2 000 kronor, och att avdrag skall kunna medges till dess barnet fyller 18 år.

Stockholm den 27 oktober 1962

Olle Westberg